

Skriftlighed i fremmedsprogsundervisningen

Med udgangspunkt i fransk i gymnasieskolen

Abstract

Følgende opgave undersøger, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide skriftlighedsbegrebet samt inddrage hybridgenrer i franskundervisningen på fortsætterniveau i gymnasiet. Frem for at operere med en skarp dikotomi mellem skriftsprog og talesprog, bruges Koch og Oesterreichers termer kommunikativ nærhed og kommunikativ distance til at udvide definitionen på skriftsprog og afgrænse begrebet hybridgenre. Med henvisning til Dieter Wolffs forskning om skriftlighedens store læringspotentiale argumenterer opgaven for at prioritere skriftligheden endnu mere i klasselokalet. En kritisk undersøgelse af gymnasiebekendtgørelsen for fransk og franskfagets faglige mål tyder dog på, at udviklingen af elevernes mundtlige kompetencer i øjeblikket har forrang i klasseværelset. Med inspiration fra forskeren Djemâa Bensalem tilbyder opgaven desuden et elevskema, som kan assistere eleverne i det skriftlige arbejde gennem grundlæggende spørgsmål til det skriftlige produkts form og indhold. Ydermere inddrages forskeren Ken Hylands betragtninger om genrer og forandringer i lærer- og elevroller i opgavens diskussion af, hvorvidt hybridgenrer bør inddrages i fremmedsprogsundervisningen. Gennemgangen af den udvalgte forskning ender med konklusionen, at et udvidet skriftlighedsbegreb og integrering af hybridgenrer vil gavne fremmedsprogsundervisningen. Der er dog visse forbehold forbundet med arbejdet: det forudsættes at eleverne har gode skriftlige kompetencer på deres førstesprog, og at der afsættes god tid til arbejdet.